

נוהל בדיקת פרי בהדרים לנגיעות בזבוב הפירות הים תיכוני

תאריך עדכון: 2.7.13

יואל דרישפון, לאה סלע, ריקרדו ברעם, ניצן רוטמן, שוש פלס, אבי בידרמן,
עפרה עבודי ושרה קוריאט

רכז - יואב גזית

(1) תדירות הבדיקה:

כל חלקה תיבדק בתקופת הרגישות (על פי טבלת רגישות הזנים שלהלן) ובתדירות של אחת לשבוע.

(2) ציוד נדרש:

סכין חיתוך חדה (רצוי יפנית), זכוכית מגדלת 10 X, מפות השטחים טפסים לדווח (ראה מצ"ב), מונה ידני (Hand tally counter).

(3) חלקות שכנות:

יש להכיר את סביבת החלקות ולשים לב לשכנים 'בעייתיים מבחינת זבוב' כמו: עצי שסק, תאנה, משמש, קומקוואט, סברס וכמו כן לול או רפת. שכנים אלה עלולים להוות מקור אילוח של זבובים.

(4) דגימת החלקה:

יש לנוע בחלקה במסלול שייצג אותה ככל האפשר: להיכנס בשורה אחת ולחזור בשורה אחרת לא סמוכה. במידה וקיימת אפשרות, מומלץ לנוע באלכסונים (לחצות שורות). יש לדגום לאורך כל מסלול התנועה, תוך הקפדה על עצים בשורות קיצוניות, סמוכות למשברי רוח (ברושים או קזוארינות) או שורות מאובקות.
בתחילת העונה: יש להתבסס על צבע הפרי ולאחר פרי ש- 'שבר' צבע טרם זמנו, ונראה בשל ביחס לרוב הפרי בחלקה - 'פנסים' כתומים או צהובים על העצים.
בהמשך העונה: כשהפרי בשל וקבל צבע מלא, יש לחפש סימנים אופייניים לנגיעות, גוון מעט שונה מהאחרים. דרושה לכן עין מנוסה (אשכולית לבנה נגועה מקבלת גוון כתום סביב העקיצה). כשאין מאפיינים בולטים לנגיעות: יש לבדוק פירות באקראי.

(5) אופן הבדיקה:

במהלך התנועה בחלקה קטנה (עד 5 דונם), בינונית (5 – עד 15 דונם) או גדולה (מעל 15 דונם), יש לבדוק לפחות 100 או 200 או 300 פירות, בהתאמה: כלומר, להתמקד ב 20, 30 או ב 40 עצים, בהתאמה ולבדוק בכל עץ 5 פירות.
יש להתמקד בפירות בכל טווח הגובה הנגיש (לפקח) ולא רק מהמעטפת של העץ. פרי נבדק יש להחזיקו ביד ולסובבו לכל צדדיו. אם חשוד יש לקוטפו ולחפש בו עקיצות וסימני נגיעות באמצעות זכוכית מגדלת ועל ידי חיתוך.
פרי שרק נראה בזוית העין ולא ממש נבדק, לא ייספר וייכלל בין הפירות הנבדקים. בדו"ח אין לציין את מספר הפירות החשודים אלא רק את מספר הפירות הנגועים.

(6) משך הבדיקה בחלקה:

בתחילת העונה משך הבדיקה יהיה ארוך יחסית (להכרת החלקה), בהמשך הבדיקה אמורה להיערך במשך כ- 10, 15 ו-20 דקות בחלקה קטנה, בינונית וגדולה, בהתאמה.

(7) חיתוך הפרי:

א. חיתוך אופקי, מילימטר מתחת לסימן החשוד, יאפשר לראות המשכיות של החדירה, סימני נבירה של רימות וכן ביצים או קליפות ביצים ממש בנקב.
ב. חיתוכים אופקיים נוספים, פרוסות דקות (1-2 מילימטר) מתחת במטרה למצוא רימות זבוב בכדי להימנע מטעות בזיהוי יש להכיר ביצים ורימות של זבובי תסיסה ושל חיפושיות תסיסה

שעשויות להימצא בפרי.

8) מאפייני נגיעות:

- א. נוכחות רימות: לפי מישוש ואיתור כתמים רכים למגע בעלי צבע שונה מצבע הקליפה וכן אולי גם נקבי יציאה ברורים בקוטר 1 מ"מ מהן הגיחו הרימות להתגלמות.
- ב. עקיצה: נקב (לרוב דמויי סהר) באורך 1 מ"מ שיוצרת הזבובה (דרושה זכוכית מגדלת), הילה או כתם מעט שקוע ללא ברק, כתם שחום, זיבת שרף מהעקיצה (באשכוליות, פומלית ופומלו). העקיצות יכולות להימצא בכל מקום בהיקף הפרי. לא כל נקב הוא עקיצה לכן כשמוצאים ביצים בעקיצה (שאינן של חרקים אחרים), זה בוודאות פרי נגוע.
- ג. עקיצות "עקרות" ללא התפתחות רימות: מופיעות ע"פ רוב במקבצים. הפרי קשה למגע. סביב העקיצה נשאר כתם ירוק ונקב העקיצה מתקשה (כמו נקודת שעם). עקיצה עקרה מצביעה על נוכחות של זבוב פעיל.
- ד. נוכחות של זבובים בשטח בין אם על הפרי או על העלים. זה אמנם לא סימן לנגיעות אבל משמש התראה.

9) מציאת פרי נגוע:

היה ונמצא פרי נגוע אחד:

- א. מאפיינים אם הוא אופייני או חריג לחלקה: נגיעות משנית בפרי שלא בעיתו – בין אם נפגע מכאנית והבשיל תרם זמנו ובין אם תוצאה של פריחה מאוחרת.
- ב. מרחיבים את הבדיקה לעוד 20 עצים (עוד 100 פירות) ומחפשים פרי נגוע נוסף.
- ג. רושמים את הממצא בדו"ח.

היה ונמצא עוד פרי נגוע:

מיידעים בהקדם את הפרדסן ואת רכז הפרויקט.

טבלת רגישות זנים עיקריים בהדרים

זנים מועדים	חודש
ראשון, סצומה, טבורי (מוקדם)	אוגוסט
הנ"ל + פומלית, מיכל	ספטמבר
הנ"ל + מינאולה, מירב, אשכולית לבנה, כל הטבוריים (קרה קרה, סמי ושינגטון וכד')	אוקטובר
הנ"ל + נובה, שמוטי, אשכולית אדומה, אור, אורה, מור, מורקוט, הדס, טופז, אודם	נובמבר
הנ"ל	דצמבר – פברואר
הנ"ל + ולנסיה ואשכולית	מרץ
הנ"ל (בעיקר ולנסיה ואשכולית)	אפריל - מאי
הנ"ל (בעיקר ולנסיה ואשכולית)	מאי